



คดีหมายเลขดำที่ ๘๐๓/๒๕๕๔

คดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๐๓/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายจักรพล แสนเมือง ผู้ฟ้องคดี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑
(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เดิม) ที่ ๑
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑
(ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เดิม) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้โอนกิจการบริหาร และอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบกับได้รับหนังสือ จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๔๐๐๗/๐๐๖ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่าบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติถูกโอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ การศึกษาแล้ว ยังผลให้อำนาจหน้าที่เดิมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ถูกโอนเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์



เขต ๑ และอำนาจหน้าที่เดิมของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถูกกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ จึงถือว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แทนสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แทนผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นการระบุหรืออ้างถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ ตามลำดับ

คดีนี้เป็นคดีที่โอนมาจากเรื่องร้องทุกข์รับที่ ๓๖๑/๒๕๔๓ ตามมาตรา ๑๐๓ วรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ข้าราชการในสังกัด ซึ่งในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะเต็มความสามารถและเสียสละจนบังเกิดผลดีแก่ราชการ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ได้เสนอให้ผู้ฟ้องคดีได้ ๑.๕ ขั้น (หนึ่งขั้นครึ่ง) และยังสามารถเสนอสำรอง ๒ ขั้น (สองขั้น) แก่ผู้ฟ้องคดีไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เพียงผู้เดียว หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สั่งการให้ทุกสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเลื่อนขั้นเงินเดือนจากเงินที่กั้นไว้จากการทำผลงานทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้กั้นเงินไว้ ๒,๐๖๐ บาท หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี โดยนายวินัย วงศ์ทองดี เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ทั้งอยู่ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์และที่อำเภอกุยบุรี ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลสำรองอันดับ ๑ จึงได้พิจารณาเลื่อนให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีก ๐.๕ ขั้น (ครึ่งขั้น) จากนั้นสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้นำเรื่องการพิจารณาความดีความชอบเข้าประชุม



คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ (กปอ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับพิจารณาเลื่อนสองชั้น สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้ส่งเรื่องทั้งหมดเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อส่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งขึ้น แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ส่งเลื่อนเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี แต่กลับเลื่อนให้แก่บุคคลที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีมิได้เสนอไป คือ นางสาวบุปผา มากแก้ว ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน ซึ่งผิดหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้ สืบเนื่องจากนางสาวบุปผา มากแก้ว เป็นคนสนิทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ในการพิจารณาความดีความชอบ ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๙ (๙.๑) ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมิน และในการพิจารณาความดีความชอบก็ให้ผู้ประเมินตามข้อ ๙ เป็นผู้พิจารณาตามข้อ ๑๐.๑-๑๐.๖ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างกรณีไม่ส่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอ โดยมีเหตุผลว่าการใช้เงินเลื่อนชั้นเงินเดือนไม่เป็นไปตามมติคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพราะผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ วงเงิน (ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี) จึงควรใช้เลื่อนชั้นให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีตามผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งผลงานของผู้ฟ้องคดีในรอบปีความดีความชอบ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ยังอยู่ในช่วงของการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ข้อ ๑๐ และหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๒ ให้สามารถนำผลการปฏิบัติราชการในรอบปีที่ผ่านมาทุกตำแหน่ง และทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย ฉะนั้น ผลงานของผู้ฟ้องคดีในรอบปีความดีความชอบ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ในช่วงของการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จึงไม่ได้เป็นข้อห้ามหรือ



ข้อจำกัดในการนำมาพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมอีกครั้งขึ้น ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีแต่ประการใด

กรณีผู้ฟ้องคดีอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในปี ๒๕๔๑ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าจะนำมาประกอบการพิจารณาให้กระบทสิทธิในการพิจารณาในรอบปี ที่ผ่านมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) หาได้ไม่ เพราะผู้ฟ้องคดียังไม่ถูกลงโทษทางวินัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ข้อ ๖ (๒) และแม้ผู้ฟ้องคดีจะถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยก็เป็นคนละรอบปีกัน เหตุผลข้อนี้จึงรับฟังไม่ขึ้นและไม่ใช้ข้อจำกัดที่ต้องห้ามมิให้เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีสองชั้น ตามกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด และประการสำคัญผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครู ก่อนนำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อให้ความเห็นชอบ คือ ออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นการปฏิบัติผิดขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบของทางราชการอีกด้วย การกระทำดังกล่าวส่อให้เห็นถึงความไม่โปร่งใส สุจริตและยุติธรรม ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีทำให้เสียสิทธิอันควรได้จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่ง อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่า คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น โดยคณะกรรมการไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าเพราะเหตุใด และไม่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีเข้าชี้แจงด้วยวาจาตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการพิจารณาของ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องศาล

ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลื่อนเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งขึ้นตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นของผู้ฟ้องคดีเป็นการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ใช้วงเงินสำรองเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดสรรให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ



กฤษฎี ซึ่งเป็นวงเงินสำหรับข้าราชการในสังกัดที่ปฏิบัติงานครบรอบปี (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) แต่ในกรณีของผู้ฟ้องคดีในรอบปีความดีความชอบดังกล่าว ได้ปฏิบัติงานอยู่ทางสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ไปแล้วหนึ่งขั้นครึ่ง โดยใช้งบเงินทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ซึ่งเป็นผู้เสนอ สำหรับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้อนุมัติเป็นหลักการว่า “การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูเพิ่มเติมภายหลังในกรณีการใช้งบเงินสำรองที่กันไว้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอเสนอแนะ” ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกฤษฎีได้เสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการเพิ่มเติมในวงเงินที่สำรองไว้โดยการเสนอแนะจากคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกฤษฎี ๔ ราย คือ นายอำนวย เทพพิชิตสมุทร (ข้าราชการครู) นายบรรจง หนูทิพย์ (ข้าราชการครู) นายจักรพล แสนเมือง (ข้าราชการครู) และนางจุฬา ดำรงค์กุล (ข้าราชการพลเรือนสามัญ) และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกฤษฎี เสนอสำรอง ๑ ราย คือ นางสาวบุปผา มากแก้ว ข้าราชการพลเรือนสามัญ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้นพิจารณาเห็นว่า รายผู้ฟ้องคดีที่เสนอขอเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมครึ่งขั้น นั้น ไม่เหมาะสมด้วยเหตุผล เนื่องจากการใช้งบเงินสำรองเลื่อนขั้น ไม่เป็นไปตามมติของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ควรใช้งบเงินสำรองเลื่อนขั้นให้แก่ข้าราชการสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกฤษฎี ที่มีผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ซึ่งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ นอกจากนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างถูกสอบสวนกรณีกล่าวหาว่า กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เลื่อนหนึ่งขั้นครึ่ง เหมาะสมแล้ว ไม่ควรเลื่อนเพิ่มเป็นสองขั้น



หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่ใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนได้กำหนดให้พิจารณาให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานครบรอบปีตามวงเงินของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอนั้น โดยพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจากการเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ซึ่งคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ ให้ความเห็นชอบเป็นหลักการไว้ว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูเพิ่มเติมภายหลังในกรณีการใช้งบเงินสำรองที่กันไว้...ให้ดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่รายอื่นทดแทนในวงเงินและรายที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอเสนอแนะมา สำหรับหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๐.๖ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาเห็นว่าความดีความชอบที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสนอนั้นยังไม่เหมาะสม ให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้นำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบไม่ให้เลื่อนขั้นเพิ่มอีกครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีตามที่เสนอ

ศาลได้ตรวจสอบเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่งให้แล้วปรากฏว่า หลักเกณฑ์ข้อ ๑๐.๖ มีข้อความดังนี้

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนำผลการพิจารณาของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ และผลการพิจารณาของผู้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดในส่วนของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ และข้าราชการในสำนักงาน มาจัดทำบัญชีบหน้าหมายเลข ๑ และ ๒ แล้วนำผลการพิจารณาเฉพาะข้าราชการครูเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด

ในกรณีที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาเห็นว่า การพิจารณาความดีความชอบที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ เสนอนั้นยังไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือถูกกลั่นแกล้ง โดยมีเหตุผลและหลักฐานปรากฏชัดเจน ทั้งกรณี เลื่อนสองขั้น หนึ่งขั้นครึ่ง หนึ่งขั้น ครึ่งขั้น



และไม่ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือน ให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาได้

สำหรับการพิจารณาสำรองให้ได้รับการเลื่อนขั้นครั้งขึ้นแก่นางสาวบุปผา มากแก้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า ผู้ได้รับการพิจารณาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ เป็นอำนาจการเสนอของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี จึงไม่นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีมิได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ได้ร้องทุกข์ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้แจ้งผลการพิจารณาของ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ทราบเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่ายกคำร้องทุกข์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แจ้งผลการพิจารณาของ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพราะผู้ฟ้องคดีย้ายไปดำรงตำแหน่งทางสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีให้การว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้กันเงินของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนที่ทำผลงานปรับปรุงตำแหน่งจากอาจารย์ใหญ่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นจำนวนเงิน ๒,๐๖๐ บาท และมีผู้บริหาร ๑ ราย ได้รับการอนุมัติ คือ นายสนิท อรรถวุฒิกุล ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านหนองเตาปูน ใช้เงินกัน ๒๗๐ บาท จึงทำให้เงินกันดังกล่าวเหลืออยู่ ๑,๗๙๐ บาท สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีจึงขอเสนอการใช้เงินกันที่เหลืออยู่ให้แก่ข้าราชการจำนวน ๔ ราย ได้แก่ นายอำนวยการ เทพพิชิตสมุทร นายบรรจง หนูทิพย์ และผู้ฟ้องคดี ซึ่งทั้ง ๓ รายเป็นข้าราชการครู และรายที่ ๔ คือ นางจุฬา ดำรงค์กุล ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามหนังสือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ปกปิด ที่ ศธ ๑๑๓๓.๐๒/๑๓ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ซึ่งการดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการ สำนักงานการประถมศึกษา



อำเภออุบลูบุรีจะดำเนินการในรูปคณะกรรมการ ตามขั้นตอนของกฎระเบียบของทางราชการทุกประการ และพิจารณาด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้อนุมัติเป็นหลักการว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการครูเพิ่มเติมภายหลังในกรณีการใช้งบประมาณที่เกินไว้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการส่งเลื่อนได้ตามที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอเสนอแนะ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรีโดยนายวินัยวงศ์ทองดี ตำแหน่งหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรี ได้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอุบลูบุรีพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการก็ได้พิจารณาเสนอแนะตามหลักเกณฑ์และมติของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดทุกประการ สำหรับบันทึกคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เนื่องจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรีมิได้เสนอชื่อของนางสาวบุปผา มากแก้ว ประกอบกับที่ประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรีก็มีได้นำชื่อบุคคลดังกล่าวสำรองแต่ประการใด อีกทั้งหนังสือชี้แจงประกอบการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรี ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ก็มีได้ปรากฏว่ามีชื่อของบุคคลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ามีการเพิ่มเติมชื่อภายหลัง และในรอบปีที่ผ่านมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) แม้ผู้ฟ้องคดีจะดำรงตำแหน่งทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ก็มีได้เป็นข้อห้ามหรือข้อจำกัดไม่ได้รับการพิจารณาแต่อย่างใด ซึ่งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ข้อ ๑๐ ประกอบกับหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๐ ให้สามารถนำผลการปฏิบัติราชการในรอบปีที่ผ่านมาทุกตำแหน่งมาประกอบการพิจารณาด้วย ถึงแม้ผู้ฟ้องคดีจะย้ายมาดำรงตำแหน่งที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรี แต่ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลูบุรีก็ได้พิจารณาตามมติของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดและหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติทุกประการ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกสอบสวนกรณีกล่าวหาว่ากระทำ



ผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น จะนำมาประกอบการพิจารณาให้กระทบทสิทธิในการพิจารณาในรอบปีที่ผ่านมาหาได้ไม่ เพราะการพิจารณาเงินเดือนให้พิจารณาในรอบปีที่ผ่านมา นอกจากนั้น ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๐.๖ ในวรรคสุดท้าย ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมแต่อย่างใด อีกประการหนึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่ง (เลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติม) เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ แล้วเสนอให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นการปฏิบัติผิดขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และการที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากหากร้องทุกข์ไป ผู้พิจารณาคำร้องทุกข์ก็คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงได้ร้องทุกข์ตรงไปยังสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีและไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อกฎหมาย และมติของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือน กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ใช้วงเงินสำรองเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกันเงินไว้ให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนที่ทำผลงานปรับปรุงตำแหน่ง แต่เนื่องจากมีผู้ที่ไม่ได้รับการอนุมัติจึงทำให้มีเงินที่กันไว้เหลือ สำหรับผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรี เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ ดังนั้น ในรอบปีความดีความชอบประจำปี ๒๕๔๑ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ (ต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีในขณะนั้น) ได้พิจารณาเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้ผู้ฟ้องคดีได้เลื่อนหนึ่งขั้นครึ่ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรีได้เสนอขอเลื่อนขั้นเงินเดือน ในวงเงินที่กันไว้ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรีเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีและบุคคลอื่นสองขั้น และหนึ่งขั้นครึ่ง ส่วนสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ได้เสนอขอเลื่อนขั้นเงินเดือนในวงเงินที่กันไว้ของสำนักงาน



การประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์เพิ่มเติม แต่ไม่ได้เสนอเลื่อนชั้นเงินเดือนเพิ่มให้ผู้ฟ้องคดีจากหนึ่งชั้นครึ่งเป็นสองชั้น แต่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโดยใช้ดุลพินิจตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๐.๖ เสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พิจารณาว่าการใช้เงินเลื่อนชั้นเงินเดือนกรณีของผู้ฟ้องคดีเช่นนี้สมควรเลื่อนชั้นให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ตามผลการปฏิบัติงานในรอบปีความดีความชอบที่ผ่านมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ซึ่งข้อเท็จจริงผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในรอบปีความดีความชอบที่ผ่านมา ได้ปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จึงได้พิจารณาเสนอความเห็นให้นางสาวบุปผา มากแก้ว ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ซึ่งเป็นผู้ที่หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้เสนอเพิ่มเติมให้เลื่อนครึ่งขั้น สำหรับเรื่องร้องทุกข์ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกรณีตามที่ฟ้องคดีนี้ ตามมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยแล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้นำเสนอ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๐-๒๑ เมษายน ๒๕๔๓ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จึงมีมติให้ยกคำร้องทุกข์

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ย่อมแสดงได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาการเลื่อนชั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีและบุคลากรในสังกัดถูกต้องตามระเบียบและเป็นธรรมทุกประการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้ชี้แจงตามที่ศาลสอบถามเพิ่มเติมว่า ในรอบปีที่แล้วมาหรือในรอบปีความดีความชอบประจำปี ๒๕๔๑ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ได้เสนอเลื่อนชั้นเงินเดือนให้



ผู้ฟ้องคดีหนึ่งชั้นครึ่ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้เลื่อนชั้นเงินเดือนหนึ่งชั้นครึ่ง ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ได้เสนอขอเลื่อนชั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งชั้น ซึ่งการเสนอเลื่อนชั้นเงินเดือนเพิ่มเติมกรณีของผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้เป็นการเสนอเลื่อนชั้นเงินเดือนที่ใช้วงเงินสำรองเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๔๑ ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ซึ่งได้กัณเงินไว้ให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนที่ทำผลงานปรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้น แต่เนื่องจากมีผู้ที่ไม่ได้รับการอนุมัติ จึงทำให้มีเงินที่กัณไว้เหลือ และขณะเดียวกันสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ (ต้นสังกัดเดิมของผู้ฟ้องคดี) ได้เสนอขอเลื่อนชั้นเงินเดือนในวงเงินที่กัณไว้ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์เพิ่มเติมด้วยเช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้เสนอขอเลื่อนชั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่ประการใด ในการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ ซึ่งให้ความเห็นชอบเป็นหลักการไว้ว่า การเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการครูเพิ่มเติมภายหลังในกรณีการใช้วงเงินสำรองที่กัณไว้ การใช้วงเงินเดิมหลังให้ความเห็นชอบแล้ว ข้าราชการครูได้ถึงแก่กรรม ลาออกจากราชการ ก่อนคำสั่งมีผลบังคับใช้ให้ดำเนินการเลื่อนชั้นเงินเดือนให้รายอื่นทดแทนในวงเงินและรายที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอเสนอแนะมา ซึ่งในความหมายของคำว่า ให้ดำเนินการเลื่อนชั้นเงินเดือนให้รายอื่นทดแทนวงเงินและรายที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอเสนอแนะมา หมายถึงข้าราชการในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอที่ปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างรอบปีที่แล้วมา หรือรอบปีความดีความชอบ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) และก่อนการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องร่วมกันดำเนินการเพื่อให้มีการเบิกจ่ายเงินตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕๑/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐ ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับห้างหุ้นส่วนจำกัดโพธิ์พรหมพัฒนา และมีการเบิกจ่ายเงินทั้งที่งานยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา โดยการนำภาพถ่ายของโรงเรียนอื่นให้กรรมการตรวจการจ้างลงนาม ซึ่งในการนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ



ขึ้นสืบสวนข้อเท็จจริง และจากการดำเนินการทางวินัยในครั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวนหนึ่งขั้น ซึ่งตามข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอขอเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๔๑ ให้ผู้ฟ้องคดีหนึ่งขั้นครึ่งแล้ว (เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีตามปกติ) แต่ต่อมาสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้เสนอขอเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งขึ้น ซึ่งเป็นการดำเนินการหลังจากที่ผู้บังคับบัญชา (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ได้ทราบและผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการมีมูลรับฟังได้ว่าทำให้ราชการเสียหาย ซึ่งเป็นวันก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติม (๕ สิงหาคม ๒๕๔๐) (ที่ต้องต้งน่าจะเป็น ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑) กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณามีความเห็นตามหลักเกณฑ์กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒) (ที่ต้องต้งน่าจะเป็น พ.ศ. ๒๕๓๘) ข้อ ๘ เนื่องจากกฎ ก.ค. ที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นออกใช้บังคับไม่ทัน จึงอนุโลมใช้กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

กรณีผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ให้เลื่อนหนึ่งขั้นครึ่งเหมาะสมแล้ว ไม่ควรเลื่อนเพิ่มเติมเป็นสองขั้น ที่ว่าเหมาะสมแล้วเพราะในรอบปีที่แล้วมาหรือในรอบปีความดีความชอบประจำปี ๒๕๔๑ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่อยู่ ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอมืองประจวบคีรีขันธ์ และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้ประเมินผลการปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีในรอบปีที่ผ่านมาแล้ว เห็นสมควรเสนอขอให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีหนึ่งขั้นครึ่ง ซึ่งก็ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาตามขั้นตอนของระเบียบกฎหมาย จนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี (๑ ตุลาคม ๒๕๔๐) ไปแล้วหลังจากนั้นวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี แต่เนื่องจากวงเงินสำรองเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปี ๒๕๔๑ ของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ซึ่งกันไว้ให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนที่ทำผลงานปรับปรุงตำแหน่งให้สูงขึ้น แต่มีผู้ที่ไม่ได้รับการอนุมัติ จึงทำให้มีเงินที่กันไว้ของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอเหลือ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ต่าง ๆ รวมทั้งสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอมืองประจวบคีรีขันธ์ (ต้นสังกัดเดิม) และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี (ต้นสังกัดใหม่) ของผู้ฟ้องคดีก็ได้มีการเสนอขอเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้แก่ข้าราชการ



ในแต่ละสังกัดของตนตามวงเงินที่แต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอกันไว้ ซึ่งในการนี้ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ (ต้นสังกัดเดิม) ของผู้ฟ้องคดีได้เสนอขอเลื่อนเงินเดือนเพิ่มเติมให้ข้าราชการในสังกัด แต่ไม่ได้ขอเลื่อนเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดี แต่ในขณะเดียวกันสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี (ต้นสังกัดใหม่) ของผู้ฟ้องคดีได้เสนอขอให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีครึ่งขั้น รวมทั้งได้เสนอขอให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้บุคคลอื่นด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ใช้อำนาจพิจารณาตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ข้อ ๑๐.๖ โดยเห็นว่าในรอบปีที่แล้วมาหรือในรอบปีความดีความชอบประจำปี ๒๕๔๑ (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ดังนั้น หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา (ใหม่) จึงไม่ได้รู้เห็นและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี เพราะผู้ฟ้องคดียังไม่ได้มาปฏิบัติงาน ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเพิ่งจะได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ ดังนั้น หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้เสนอขอให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติมอีกครั้งขึ้น จึงไม่เหมาะสม เพราะหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไม่ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่แล้วมา หรือในรอบปีความดีความชอบประจำปี ๒๕๔๑ ของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับเหตุอื่นที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อจัดให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ได้ไปแล้ว จะนำไปใช้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ อื่นในภายหลังได้ในกรณีที่แต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ได้ดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ของตนแล้ว แต่ถ้ายังมีเศษเม็ดเงินเหลือไม่พอที่จะใช้เลื่อนให้กับข้าราชการที่ปฏิบัติงานในแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ก็ให้แจ้งเศษเม็ดเงินที่เหลือของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ (ถ้ามี) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งแล้วจึงนำเศษเม็ดเงินที่ได้รับแจ้ง



มารวมกันแล้ว ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้จัดสรรให้กับข้าราชการผู้ใดได้โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาจากบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่เสนอมาหรือพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งในทางปฏิบัติในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้มีการนำไปใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ตามตารางรายละเอียดการใช้เงินเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครู เป็นการสรุปเม็ดเงินงบประมาณที่ใช้เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยรวมทั้งหมดทั้งข้าราชการครูและข้าราชการพลเรือน ตามมติของ อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติทุกประการแล้ว หากแต่ในตารางดังกล่าว ได้สรุปการใช้เม็ดเงินให้เห็นรายละเอียดของการใช้เงินของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ว่าใช้ไปเท่าใดเหลือเศษเม็ดเงินจำนวนเท่าใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการครู เพราะในส่วนของข้าราชการครูอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ตัวบุคคล) ในการพิจารณาความดีความชอบประจำปีเป็นอำนาจของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดด้วย ดังนั้น เฉพาะในส่วนของข้าราชการครู เมื่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงจะดำเนินการมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีต่อไปได้ แต่สำหรับในส่วนของข้าราชการพลเรือนนั้น อำนาจการพิจารณา (ตัวบุคคล) เป็นของผู้บังคับบัญชาโดยตรง กล่าวคือหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ และหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้วแต่กรณีโดยไม่ต้องให้องค์คณะบุคคล (คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด) ให้ความเห็นชอบก่อน ดังนั้น ตารางดังกล่าว จึงเป็นเพียงการสรุปเพื่อรายงานให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดได้อนุมัติถึงจำนวนเม็ดเงินของแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่ได้ใช้เม็ดเงินในการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามที่ได้รับจัดสรรไปเท่าใด เหลืออยู่จำนวนเท่าใด และใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูไปจำนวนเท่าใด ข้าราชการพลเรือนไปจำนวนเท่าใด โอนเงินไปต่างจังหวัด (ทั้งข้าราชการพลเรือนและข้าราชการครูที่ไปช่วยปฏิบัติราชการต่างจังหวัด) จำนวนเท่าใด เท่านั้น และเงินที่เหลือจำนวน ๓๐๘.๘๐ บาท ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์นี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำไปรวมกับเงินที่



เหลือของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ต่าง ๆ ซึ่งจะได้เงินรวมทั้งสิ้นจำนวน ๒,๕๑๒.๒๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณานำเงินที่เหลือจำนวนนี้ไปใช้ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยใช้เงินไปจำนวน ๒,๒๘๒.๖๐ บาท เหลือเงิน ๒๒๙.๖๐ บาท ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แล้ว ดังนั้น เศษเม็ดเงินที่เหลือจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ต่าง ๆ จึงไม่ได้นำไปใช้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วย

จากคำชี้แจงดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดได้ดำเนินการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๔๑ ให้กับข้าราชการในสังกัดถูกต้องตามระเบียบกฎหมายเป็นธรรม เสมอภาค มิได้เลือกปฏิบัติต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีหนังสือชี้แจงตามที่ศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า หลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๑ มิได้ห้ามสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดใช้วงเงินสำรองเลื่อนขึ้นเงินเดือนของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแห่งหนึ่งแก่ข้าราชการที่เพียย้ายมาจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออื่นหลังเดือนตุลาคม ๒๕๔๐ แต่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรเงินและโควตาเลื่อนขึ้นเงินเดือนในภาพรวมของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เพื่อให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดถือปฏิบัติไว้ในหลักเกณฑ์ฉบับปี ๒๕๔๑ ที่กำหนดในข้อ ๘.๒ ความว่า วงเงินโควตาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจัดสรรให้นั้น ให้ถือเป็นของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดโดยรวมซึ่งสามารถจัดสรรให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ กลุ่มโรงเรียนได้ตามความเหมาะสม แต่ไม่ให้กระจายไปถึงระดับโรงเรียนโดยให้คำนึงถึงข้าราชการที่ปฏิบัติงานสำนักงานผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน รวมทั้งความยากลำบากในการปฏิบัติงานให้ได้รับตามสัดส่วนที่เหมาะสมอย่าให้เหลื่อมล้ำจนเกินสมควร และข้อ ๘.๓ ให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการประจำปีให้แก่ข้าราชการในสังกัดไม่เกินวงเงินและโควตาที่สำนักงาน



คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจัดสรรให้ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ข้อ ๑๐.๖ วรรคสอง ได้ให้อำนาจผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาความดีความชอบที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ เสนอนั้นยังไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือถูกกลั่นแกล้ง โดยมีเหตุผลและหลักฐานปรากฏชัดแจ้ง ทั้งกรณีเลื่อนสองขั้น หนึ่งขั้นครึ่ง หนึ่งขั้น ครึ่งขั้น และไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเสนอความเห็นเพิ่มเติมให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาได้ เดิมการจัดสรรเงินและโควตาแยกกันระหว่างข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการครู ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำกันโดยเฉพาะข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหรือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ซึ่งมีจำนวนน้อยในบางหน่วยงาน อาจมีวงเงินไม่พอแม้แต่ที่จะใช้เลื่อนขั้นเพียงหนึ่งขั้น ซึ่งในขณะเดียวกันข้าราชการครูในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหรือสำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอเดียวกันซึ่งมีจำนวนมากกว่า จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษมากกว่า ทั้ง ๆ ที่เป็นข้าราชการในสังกัดเดียวกัน ใช้หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนเดียวกัน นอกจากนั้นวงเงินเลื่อนขั้นที่เหลือเศษก็ไม่สามารถรวมกันเพื่อให้เลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มได้อีกทำให้เสียประโยชน์ ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการในสังกัดได้รับประโยชน์สูงสุด เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน อีกทั้งให้มีการเลื่อนไหลโควตาระหว่างกันได้ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงเห็นชอบในหลักการให้รวมวงเงินและโควตาของข้าราชการทั้ง ๒ ประเภท เป็นโควตาเดียวกัน เป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่แยกการใช้เงินเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูออกจากข้าราชการพลเรือนสามัญ จึงไม่สอดคล้องกับมติของ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงว่าเหตุที่เสนอขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้นางสาวบุปผา มากแก้ว เพราะหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรีเสนอนางสาวบุปผา มากแก้วด้วย แต่เอกสารที่ส่งให้ศาลของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ (หนังสือสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรี ที่ ศธ ๑๑๓๓.๐๒/๑๓ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม



๒๕๔๑) เกี่ยวกับการเสนอชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว แตกต่างกันคือเอกสารของ
ผู้ฟ้องคดีไม่มีรายชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว จากข้อเสนอของสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอกุยบุรี ในขณะที่เอกสารจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ มีชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว
ศาลจึงให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติตรวจสอบความจริงในเรื่องนี้
ซึ่งได้รับคำชี้แจงว่าหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่
๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ ชี้แจงถึงเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เพื่อยืนยันความถูกต้องเป็นจริงของเอกสารสรุปได้ว่า ข้อเท็จจริงตามหนังสือสำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ที่ ศธ ๑๑๓๓.๐๒/๑๓ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เรื่อง
การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนปี ๒๕๔๑ (เงินกันจากปีที่แล้ว) ได้ระบุว่า มีสิ่งที่ส่งมาด้วย
คือ บัญชีหมายเลข ๑ จำนวน ๒ ฉบับ บัญชีหมายเลข ๒ จำนวน ๒ ฉบับ และรายงาน
การประชุม กปอ. จำนวน ๒ ชุด ตามประเด็นที่ต้องการพิสูจน์ความถูกต้องและเป็นจริง
ของเอกสาร ไม่ปรากฏชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว เป็นสำรอง ในประเด็นนี้สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้เคยมีหนังสือยืนยันไปยังเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ตามหนังสือ ที่ ศธ ๑๑๓๓.๐๒/๓๔๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ แล้วว่า
ไม่ปรากฏชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว แต่อย่างใด ในขั้นนี้ได้ตรวจสอบอีกครั้งก็ยืนยัน
ตามเดิมว่า หนังสือที่ถูกต้องไม่ปรากฏชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว เป็นสำรอง ซึ่งไม่ทราบว่
เป็นไปได้อย่างไร คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอมิอำนาจในการพิจารณาเสนอ
แนะในการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีของข้าราชการในสังกัดนั้น ๆ ต่อคณะกรรมการ
การประถมศึกษาจังหวัดตามปกติ หากมีปัญหาเกิดขึ้นในการพิจารณาดำเนินการ
คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดจะส่งเรื่องให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ
พิจารณาทบทวนอีกครั้ง ก่อนที่จะพิจารณาเป็นอย่างอื่น

ศาลได้เรียกเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมาให้ถ้อยคำ
เพิ่มเติม สรุปได้ว่า หากคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไม่ได้เสนอชื่อ
นางสาวบุปผา มากแก้ว ให้ได้รับเงินเดือนเพิ่มครั้งขึ้น ถ้าผู้อำนวยการการประถมศึกษา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประสงค์จะให้นางสาวบุปผา มากแก้ว ได้รับเงินเดือนเพิ่มครั้งขึ้น
ปกติจะสอบถามหรือให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี พิจารณาทบทวน
อีกครั้งหนึ่งตามขั้นตอนในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ สำนักงาน



การประถมศึกษาจังหวัดจะกลั่นกรองข้อเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษา
อำเภอ/กิ่งอำเภอ เกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนโดยจะพิจารณาจากรายงานการประชุม
คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่นำเสนอรวมถึงเอกสารอื่นด้วย หาก
ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษา
อำเภอ/กิ่งอำเภอ และประสงค์จะเปลี่ยนแปลงก็จะให้คณะกรรมการการประถมศึกษา
อำเภอ/กิ่งอำเภอ พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ไม่เสนอเพิ่มขึ้นเงินเดือนให้อีกครั้งขึ้น ไม่ได้สอบถามคณะกรรมการการประถมศึกษา
อำเภอกุยบุรีแต่อย่างใด สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญการพิจารณาขึ้นเงินเดือนไม่ต้อง
ผ่านคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาตามที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษา
จังหวัดเสนอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้นางสาวบุปผาฯ ได้ขึ้นเงินเดือนเพิ่มแทนผู้ฟ้องคดี
เนื่องจากเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำงานที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีในรอบปี
พิจารณาความดีความชอบ เทียบกับนางสาวบุปผาฯ แล้ว ผู้ฟ้องคดีทำงานที่สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีน้อยกว่า

ศาลได้สอบถามเกี่ยวกับบันทึกเจ้าหน้าที่ที่เสนอ อ.ก.ค.สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในการประชุมเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและ
ในบันทึกได้อ้างข้อความในข้อ ๑๐.๖ ของหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนปี ๒๕๔๐
ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยเสนอข้อความไม่ครบถ้วน
ขาดข้อความว่า “อันเป็นเหตุให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือถูกกลั่นแกล้งโดยมี
เหตุผลและหลักฐานปรากฏชัดเจน” ทำให้ข้อเท็จจริงที่น่าเสนอ อ.ก.ค.สำนักงานคณะ
กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขาดข้อความที่เป็นสาระสำคัญ ได้รับคำชี้แจงว่าการ
เสนอของเจ้าหน้าที่นั้นได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปรับเปลี่ยนบัญชีรายชื่อ
ผู้ฟ้องคดีจริง แต่การปรับเปลี่ยนก็ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งได้ให้ความเห็นชอบตามที่เสนอ เมื่อเห็นว่ากระบวนการได้ผ่านการ
พิจารณาของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งมีหน้าที่แล้ว
จึงรับฟังได้ว่าการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการที่ชอบแล้ว อย่างไรก็ตาม
ตามหากการนำเสนอผู้เสนอได้ใส่ข้อความของข้อ ๑๐.๖ วรรคสอง ทั้งหมด อาจมีผลต่อ



การพิจารณาของ อกค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ได้พิจารณา
มีมติไปแล้วได้ สำหรับการเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดให้ความเห็นชอบ
ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนนั้น ในทางปฏิบัติต้องนำเสนอคณะกรรมการการประถม
ศึกษาจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนมีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน ในกรณีผู้ฟ้องคดี
เมื่อปรากฏหลักฐานเอกสารแสดงว่า (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ได้ออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน
(โดยตัดผู้ฟ้องคดี) ไปก่อนแล้วนำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ให้ความเห็นชอบภายหลัง จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับแนว
ปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และปรากฏชัดจากการ
สืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่า
คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไม่ได้เสนอเพิ่มเงินเดือนในปีงบประมาณ
๒๕๔๑ ให้อีกครั้งขึ้นแก่นางสาวบุปผา มากแก้ว จึงเป็นไปได้ว่าเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับ
การพิจารณาเพิ่มขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้นตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี
เสนอ เพื่อจะได้ให้เงินเดือนดังกล่าวแก่นางสาวบุปผา มากแก้ว นอกจากนั้น ตามกฎว่า
ด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการครูเช่นผู้ฟ้องคดี หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง จะต้องรอการเลื่อน
ขึ้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีไว้ก่อน มิใช่ไม่เสนอเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้น

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ยื่น
คำแถลงเป็นหนังสือ และได้รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการ
ประถมศึกษาอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีโดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ได้เสนอให้ผู้ฟ้องคดีได้
เลื่อนขึ้นเงินเดือนในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ เพิ่มเติมอีกครั้งขึ้นจากวงเงินสำรองที่กั้นไว้
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ พิจารณาแล้วไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมดังกล่าว
ให้ผู้ฟ้องคดี แต่ได้เลื่อนให้นางสาวบุปผา มากแก้ว แทน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการกระทำ



ดังกล่าวไม่โปร่งใส สุจริตและยุติธรรม จึงได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่ง อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาแล้วให้ยกคำร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาได้โอนมาเป็นคดีของศาลปกครองกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัดประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดซึ่งได้แก่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอถือปฏิบัติ สำหรับข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเช่นผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีอย่างไรแล้ว ก็จะนำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอพิจารณาแล้วรายงานผลการพิจารณาส่งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในกรณีที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาเห็นว่า การพิจารณาความดีความชอบที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสนอยังไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือถูกกลั่นแกล้งโดยมีเหตุผลและหลักฐานปรากฏชัดเจน ให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมให้คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาได้ สำหรับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ (ย้าย) จากส่วนราชการอื่นในระหว่างรอบปี ให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดที่ได้รับการแต่งตั้ง เป็นผู้พิจารณาส่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน โดยนำผลการปฏิบัติงานจากทางสังกัดเดิมมาประกอบการพิจารณาด้วย ผู้ฟ้องคดีในขณะที่พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งแรก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ได้รับการเสนอจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองให้ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง และได้เสนอให้สำรองสองขั้นแก่ผู้ฟ้องคดี ผลการพิจารณาในครั้งแรกผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง หลังจากการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งแรกแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมาเมื่อเงินเดือนเหลือจากที่กันไว้สำหรับข้าราชการที่เสนอผลงาน



ทางวิชาการ จึงได้มีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๔๑ เป็นครั้งที่สอง ซึ่งคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้เสนอให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมอีกครั้งขึ้นและได้แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ เพื่อดำเนินการต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วไม่สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีตามข้อเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี แต่ได้เลื่อนให้นางสาวบุปผา มากแก้ว แทนเนื่องจากนางสาวบุปผา มากแก้ว ได้รับการเสนอชื่อในฐานะสำรองจากคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี เกี่ยวกับการเสนอชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว ให้ได้รับเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแจ้งว่าคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไม่ได้เสนอชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว ให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้น ในฐานะสำรองแต่อย่างใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งขึ้นตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอ ซึ่งมีความหมายว่าคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ หนึ่งขั้นครั้ง โดยไม่พิจารณาเลื่อนเพิ่มเติมอีกครั้งขึ้นรวมเป็นสองขั้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอน จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีเพิ่มเติมครั้งขึ้น ตามข้อเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งอาจแยกพิจารณาเป็นประเด็นย่อยได้ ดังนี้

ประเด็นแรก คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีมีอำนาจพิจารณาเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีหรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การพิจารณาความดีความชอบหรือการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีมีหน้าที่เสนอความดีความชอบประจำปีของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีต่อคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๗ (๕) และมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๓



สำหรับผู้ฟ้องคดีในช่วงเวลารอบปีที่แล้วมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙ – ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) รับราชการอยู่ที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ได้เสนอให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในระหว่างนั้นมีขั้นเงินเดือนเหลือจากเงินที่กั้นไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สั่งการให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้แก่ข้าราชการในสังกัด ซึ่งคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้ประชุมพิจารณาและมีมติให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมอีกครั้งขั้นและสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ซึ่งผู้ฟ้องคดีสังกัดในขณะที่มีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมจากวงเงินที่กั้นไว้ หรือคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการในช่วงเวลารอบปีที่แล้วมา มีอำนาจพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดี

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่มีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า กฎ ก.ค. ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ยังไม่มีผลใช้บังคับ การเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามกฎ ก.พ. ซึ่งข้อ ๙ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ โดยที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีในขณะที่มีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติม ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นซึ่งมีหน้าที่พิจารณาจึงได้แก่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี โดยนำผลการปฏิบัติงานทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์มาประกอบการพิจารณาด้วย และเนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับการเสนอจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ในการ



พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีให้ได้รับเงินเดือนสองขั้นในฐานะสำรอง เมื่อคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรีได้พิจารณาความดีความชอบของผู้ฟ้องคดีและเสนอให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมอีกครั้งขั้นแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการเสนอของผู้มีอำนาจหน้าที่ที่ชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้รับผลการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรี ขั้นตอนต่อไปในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการประถมศึกษาต้องนำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พิจารณาให้ความเห็นชอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเห็นว่า การเสนอขอเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีไม่เหมาะสม จึงต้องพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้เหตุผลที่ไม่สมควรเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีว่า การใช้วงเงินสำรองเลื่อนขึ้น ไม่เป็นไปตามมติของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ควรใช้วงเงินสำรองเลื่อนขึ้นให้แก่ข้าราชการสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรีที่มีผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา (๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐) ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏจากรายงานการประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำหนดว่าควรใช้วงเงินสำรองเพิ่มเติมเพื่อเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลบุรีที่มีผลการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา แต่ได้รับคำชี้แจงจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ปฏิบัติว่า หลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งใช้ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป ไม่ได้ห้ามสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดใช้วงเงินสำรองเลื่อนขึ้นเงินเดือนของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแห่งหนึ่งแก่ข้าราชการที่เพิกย้ายมาจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออื่นหลังเดือนตุลาคม ๒๕๔๐ (หลังรอบปี



ที่แล้วมา) เหตุผลในการไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้น ให้ผู้ฟ้องคดีในประการนี้ จึงไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้ ไม่อาจรับฟังได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ อ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการพิจารณา เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เลื่อนหนึ่งขั้นครั้ง เหมาะสมแล้ว ไม่ควรเลื่อนเพิ่มเป็นสองขั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า คณะกรรมการ การประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้อนุมัติเป็นหลักการว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือน ข้าราชการครูเพิ่มเติมภายหลังในกรณีใช้วงเงินสำรองที่กันไว้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการได้ตามที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสนอแนะ และได้รับคำชี้แจงจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นด้วยกับ ข้อเสนอการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอและประสงค์ จะเปลี่ยนแปลงก็จะให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอพิจารณาทบทวน แต่กรณี ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณาให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีครั้งขึ้น ไม่ได้แจ้ง ให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอทบทวนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า มีอำนาจไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีอีกครั้งขึ้น ตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษา อำเภอทบทวนเสนอได้ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมให้คณะกรรมการการประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พิจารณาเปลี่ยนแปลงข้อเสนอเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ ของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอได้ หากเห็นว่าข้อเสนอยังไม่เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนฯ ข้อ ๑๐.๖

ศาลได้ตรวจสอบ ข้อ ๑๐.๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างซึ่งมีข้อความว่า “ในกรณีที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาเห็นว่า การพิจารณาความดี ความชอบที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ เสนอนั้นยังไม่เหมาะสมอันเป็น เหตุให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือถูกกลั่นแกล้ง โดยมีเหตุผลและหลักฐาน ปรากฏชัดเจน ทั้งกรณีเลื่อนสองขั้น หนึ่งขั้นครึ่ง หนึ่งขั้น ครึ่งขึ้น และได้เลื่อนขึ้น เงินเดือน ให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมให้



คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดพิจารณาได้" หลักเกณฑ์ดังกล่าวมีความหมายว่า เมื่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการในสังกัดอย่างใดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องนำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พิจารณาให้ความเห็นชอบตามนั้นจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เว้นแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า ข้อเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือถูกกลั่นแกล้งโดยมีเหตุผลและหลักฐานปรากฏชัดเจน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงอาจเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดได้ หากไม่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีให้แตกต่างจากข้อเสนอของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี จะต้องหารือคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีก่อนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ให้ความเห็น ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้น ให้ข้าราชการรายอื่นตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอ แต่ไม่เลื่อนให้ผู้ฟ้องคดีและเลื่อนให้นางสาวบุปผา มากแก้ว แทน แล้วจึงนำเรื่องสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมดังกล่าวเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายหลัง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้ความเห็นต่อการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้ ข้อเท็จจริงปรากฏด้วยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปรากฏในเอกสารที่นำเสนอ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักพัฒนาระบบบริหาร (สพร.) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้นำหลักเกณฑ์ฯ ข้อ ๑๐.๖ วรรคสอง เสนอ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติโดยเสนอข้อความเพียงบางส่วนไม่ได้นำเสนอข้อความในหลักเกณฑ์ทั้งหมดให้ครบถ้วน ทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจเปลี่ยนข้อเสนอเลื่อนขึ้นเงินเดือนของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีได้ตามที่เห็นสมควร และ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พิจารณา



ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ในเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ถ้อยคำว่าหากในการนำเสนอผู้เสนอได้เสนอข้อความของข้อ ๑๐.๖ วรรคสองทั้งหมด อาจมีผลต่อการพิจารณาลงมติเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีได้

กรณีนางสาวบุปผา มากแก้ว ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน แทนผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่าเป็นไปตามที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอ โดยไม่ได้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี เนื่องจากนางสาวบุปผา มากแก้ว เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น ปรากฏว่าหนังสือจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีฉบับลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองนำเสนอต่อศาลมีข้อความที่ไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือสิ่งที่ส่งมาด้วยที่ส่งไปกับ หนังสือดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเสนอต่อศาลไม่มีชื่อนางสาวบุปผา มากแก้วได้รับการเสนอให้ เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นในฐานะสำรอง แต่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองส่งไปประกอบการ พิจารณาของศาลมีชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว ได้รับการเสนอจากคณะกรรมการ การประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีให้ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นรวมอยู่ด้วยในฐานะสำรอง ศาลจึงให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติตรวจสอบความจริงในเรื่องนี้ ซึ่งได้มีหนังสือชี้แจงว่า สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรียืนยันว่าคณะกรรมการ การประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไม่ได้เสนอชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว ให้ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเพิ่มเติมครั้งขึ้นเป็นสำรอง จากคำยืนยันของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ดังกล่าวแสดงว่าเอกสารที่มีชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ นำส่งประกอบคำให้การต่อศาลเป็นเอกสารที่ไม่สอดคล้องกับมติของที่ประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีในการขอให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการเพิ่มเติม ในวงเงินสำรอง แต่ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้จัดทำเอกสารดังกล่าวขึ้น จนกว่าจะได้มีการ สืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ให้ ถ้อยคำด้วยว่า เป็นไปได้ว่าเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการพิจารณาเพิ่มขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้น ตามที่คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีเสนอ เพื่อจะได้ให้เงินเดือนดังกล่าว แก่นางสาวบุปผา มากแก้ว เมื่อตรวจสอบหนังสือของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑ (ที่นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) หนังสือดังกล่าวได้ส่ง รายงานการประชุมของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีไปพร้อมกับบัญชี



รายชื่อข้าราชการที่เสนอให้เลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติม ซึ่งในรายงานการประชุมดังกล่าว ไม่ได้ระบุรายชื่อนางสาวบุปผา มากแก้ว ให้ได้รับการเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติม แต่ที่ประชุมได้พิจารณาเสนอชื่อนางจุฬา ดำรงค์สกุล ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ ๔ ให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมจากเงินที่กั้นไว้ด้วย ซึ่งหมายความว่าในการพิจารณาของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี ได้พิจารณาความดีความชอบของข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการครูร่วมกันตาม หลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้หน่วยงานในสังกัดปฏิบัติ คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่าการพิจารณา เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญรายนางสาวบุปผา มากแก้ว เป็นอำนาจของ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี จึงไม่นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการการประถมศึกษา อำเภอกุยบุรี จึงเป็นคำชี้แจงที่รับฟังไม่ขึ้น

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ อ้างเพื่อไม่เลื่อนขั้น เงินเดือนครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีคือในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างถูกสอบสวน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรง พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบว่าด้วยการ เลื่อนขั้นเงินเดือนกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาวินัยของข้าราชการครุมาประกอบการพิจารณา แล้ว รายงานผลการพิจารณาพร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตาม ลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แม้จะเป็นผู้มีอำนาจสั่ง เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี แต่ถ้าเห็นว่าสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรี โดยคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีซึ่งพิจารณาเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นให้ ผู้ฟ้องคดีโดยมิได้นำข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาวินัยประกอบการพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ชอบที่จะให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีนำกลับไปทบทวนในการประชุมของ คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอกุยบุรีอีกครั้งหนึ่ง มิใช่้นำเรื่องการรักษาวินัย ผู้ฟ้องคดีมาเป็นเหตุผลในการไม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีโดยลำพัง ซึ่งไม่เป็นไปตามขั้นตอนการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ ที่ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นให้ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างเหตุผล



เกี่ยวกับการรักษาวินัยโดยมิได้ให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภออุบลราชธานีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จึงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครู เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัย เห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีครั้งขึ้นตามข้อเสนอของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลราชธานี เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ ของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีอีกครั้งหนึ่งเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามวงเงินสำรองที่กั้นไว้เพิ่มเติมตามที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุบลราชธานี (ในขณะนั้น) ได้เสนอแนะเห็นควรเลื่อนให้ผู้ฟ้องคดีครั้งขึ้น ทั้งนี้ควรพิจารณาโดยยึดตามกฎหมาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ อ.ก.พ. และ อ.ก.ค.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (เดิม) ได้กำหนดไว้ โดยมีเงื่อนไขให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (เดิม)) กำกับดูแลการดำเนินการดังกล่าว ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี

นายชูพงศ์ เศวตจินดา

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

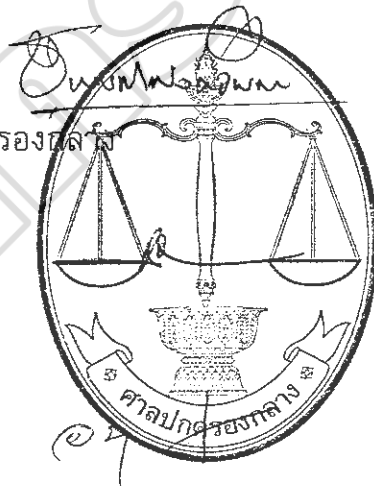
นายสุทัศน์ ทิวทอง

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายอนุพงศ์ สุขเกษม

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน



ตุลาการผู้แถลงคดี : นางกรรณิการ์ วรพงศ์

